22/08/2025

Η ευθύνη της αγάπης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μαρωνείας και Κομοτηνής

Το μήνυμα του για την Κυριακή ΙΑ’ Ματθαίου εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας και Κομοτηνής κ. Παντελεήμων, τονίζοντας μεταξύ άλλων ότι *” ὁ Χριστός ἔρχεται νά μᾶς θυμίσει τίς ἄπειρες εὐεργεσίες τοῦ Ἁγίου Θεοῦ πρός ἐμᾶς. Εὐεργεσίες πού μᾶς δωρήθηκαν χωρίς νά τίς ἀξίζουμε. Εἴμαστε χρεῶστες σέ τέτοιο βαθμό πού τίποτε δέν θά ἦταν ἱκανό νά ἀντισταθμίσει τήν ἁμαρτωλή ἀποστασία μας“*.

Παρακάτω το μήνυμα:

Μέ παραβολή μιλᾶ καί σήμερα ὁ Κύριός μας, θέλοντας νά προσδιορίσει τήν πραγματικότητα στίς ἀνθρώπινες σχέσεις καί νά ὑποδείξει τήν ἐπιθυμητή καί πλέον συμφέρουσα γιά τόν ἄνθρωπο ὁδό. Ἕνας δοῦλος βρῆκε στόν δρόμο του ἕναν σύνδουλό του, στόν ὁποῖο εἶχε δανείσει ἕνα εὐτελές ποσό, πού ὅμως ἀκόμη δέν τοῦ

εἶχε ἐπιστραφεῖ. Ὥρμησε λοιπόν ἐπάνω του καί τόν ἔπνιγε, ἀπαιτώντας τήν ἐπιστροφή του ὀφειλουμένου μικροδανείου.

Παρά τίς ἱκεσίες τοῦ ὀφειλετη, ὁ ὁποῖος γονατιστός τόν παρακαλοῦσε γιά μιά πίστωση χρόνου , μέχρι νά βρεῖ τό ὀφειλόμενο ποσό, ὁ δανειστής δοῦλος ἔσυρε τόν σύνδουλό του καί τόν ἔκλεισε φυλακή. Θά μποροῦσε κανείς νά πεῖ ὅτι αὐτή ἡ συμπεριφορά τοῦ δανειστῆ δούλου πρός τόν ὀφειλέτη σύνδουλό του εἶναι καθόλα νόμιμη καί λογική. Κατά τήν κυρίαρχη παγκόσμια οἰκονομική ἀρχή, «οἱ συμφωνίες πρέπει νά τηροῦνται»

Μέ βάση τήν τετράγωνη αὐτή λογική, εἶναι ἀπολύτως φυσιολογικό νά διεκδικεῖται καί νά ἐπιβάλλεται ἡ ἐφαρμογή ὅσων ἔχουν συμφωνηθεῖ, κυρίως γιατί εἶναι εὐθύνη τοῦ καθενός συμβαλλομένου νά σκέπτεται τά συμφέροντά του καί μόνον, νά τά ὑπερασπίζεται καί νά τά κατοχυρώνει, θεωρώντας ἐκ προοιμίου ἄκαμπτη καί σκληρή τή στάση τοῦ ἀντισυμβαλλομένου του.

Ὁ συλλογισμός αὐτό ἀποτελεῖ καί τήν πεμπτουσία τῆς καπιταλιστικῆς ἠθικῆς.

Τί ξεχνᾶ ὅμως ὁ δανειστής δοῦλος; Τί καθιστᾶ τή συμπεριφορά του πρός τόν ὀφειλέτη σύνδουλό τοῦ ἀπαράδεκτη; Ὅτι τήν ἀμέσως προηγούμενη στιγμή, ὄχι ἄλλος σύνδουλός του, ἀλλά ὁ ἴδιος ὁ Κύριος του, τοῦ εἶχε χαρίσει ἕνα δυσθεώρητο ποσό, πού χρωστοῦσε καί δέν ὑπῆρχε περίπτωση ν’ ἀποπληρώσει, ἀκόμη κι ἄν ξεπουλοῦσε ὅλα τά ὑπάρχοντά του, ἀκόμη καί τά μέλη τῆς οἰκογένειάς του καί τόν ἑαυτό του τόν ἴδιο.

Μέ ἄλλα λόγια ὁ Χριστός ἔρχεται νά μᾶς θυμίσει τίς ἄπειρες εὐεργεσίες τοῦ Ἁγίου Θεοῦ πρός ἐμᾶς. Εὐεργεσίες πού μᾶς δωρήθηκαν χωρίς νά τίς ἀξίζουμε. Εἴμαστε χρεῶστες σέ τέτοιο βαθμό πού τίποτε δέν θά ἦταν ἱκανό νά ἀντισταθμίσει τήν ἁμαρτωλή ἀποστασία μας.

Ἄν λοιπόν ἐμεῖς εἴμαστε ὠφελημένοι ἀπό μία τέτοια θεία ἀγάπη, δέν εἴμαστε καί ὑπόλογοι καί ὑπεύθυνοι ἀπέναντί της γιά τό πώς τήν ἀπολαμβάνουμε καί τή διαχειριζόμαστε στή ζωή μας;

Κι ἄν ἄξιοι ὄντες τῶν χειρότερων τιμωριῶν ἀπολαμβάνουμε τίς μεγαλύτερες εὐεργεσίες, μέ ποιό δικαίωμα δέν θά μιμηθοῦμε ἔστω στό ἐλάχιστο τόν θεό Πατέρα, ἀντιγράφοντας μέ ψήγματα ἀγάπης πρός τούς συνανθρώπους μας τήν δική Του συμπεριφορά.